

Rigsdagstidende.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 322.

Femte Session.

102det Møde.

Løvedagen den 4de Marts

(Forts.)

Mourad (forts.): Han har saaledes indrømmet, at med Hensyn til Landsyrene og med Hensyn til saadanne Sør, der ikke ligge langt fra Land, kunde den attraaede Fremgangsmaade anvendes, og jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, at naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) ikke havde taget saa haardt paa Ministeren, maatte den ærede Minister ogsaa have indrømmet det Samme med Hensyn til saadanne Sør, der ligge længere fra Land, end der fra først af var Tale om. Jeg kan saaledes ikke finde, at der er Grund for Thinget til at fravige den engang udtalte Anskuelse; deri ligger ikke nogen Udtalelse af Uvillie mod den ærede Marineminister; deri ligger kun deels en Opfordring fra Thinget til ham om at overveie Sagen, uden at holde stærkt paa sine egne tidligere, maaskee mindre vel overveiede, Udtalelser, deels en Fastholden af Udvalgets Overbevisning om, at den ærede Minister dog til Syvende og Sidst vil komme til den samme Anskuelse, som Thinget nu forhaabentlig i Overensstemmelse med Udvalget ved sin Afstemning vil udtale. Der er en lang Tid, indtil denne Sag vil faae en præcis Betydning, og i denne lange Tid vil maaskee Meget forandre sig, maaskee ogsaa den Mening, man tidligere har havt om dette Punct.

A. Hage: Vil den ærede Formand tillade mig et Par Ord? Jeg glemte for den Bemærkning, at jeg, dengang denne Sag skulde for, som Medlem af Finantsudvalget gjorde

det Spørgsmaal: skal jeg fremdeles behandle denne Sag paa Udvalgets Begne eller paa mine egne, og derpaa fik jeg det Svar: „gjør det hellere paa deres egne Begne“. Det er altsaa meget langtfra, at jeg specielt har behandlet denne Sag paa Udvalgets Begne. Naar der har været nogen som helst Tro paa, at jeg vilde, — hvad man paa simpelt Sprog kalder det — den ærede Minister „tillys“, kan jeg ganske godt modbevise det derved, at jeg, efterat denne Sag først havde været til Forhandling under Finantsloven, og efterat den ærede Minister havde udtalt sig saa stærkt imod Udvalget, og jeg havde begyndt at samle Beviser, som skulde godtgjøre, at han tog fejl, tog mig den Frihed at skrive en Billet til den ærede Minister og at foreslaae ham, om vi ikke skulde komme sammen for at sammenligne de Oplysninger, vi begge maatte kunne have i denne Sag, for derved at spare saamange Ord som muligt her i Thinget. Den ærede Minister var saa god strax at svare mig derpaa: at han ogsaa meget gjerne ønskede at spare Ord i denne Sag, og, dersom jeg vilde komme til ham i Admiralitetet om Middagen mellem Kl. 1 og 2, skulde han være der tilstede, forsaavidt ikke et Statsrådsmøde maatte afholde ham fra at komme. Jeg var henved en Time i Ministeriet, men var nødsaget til at gaae herover i Thinget, da Klokken var 2. Derefter kom 3die Behandling af Finantsloven, hvortil den ærede Minister ikke medbeelte os nogen Oplysning, ja han var ikke engang tilstede i Thinget. Havde han været tilstede ved denne 3die Behandling, vilde formodentlig nogle enkelte Pitringer af mig paa Udvalgets Begne og et lempeligt Svar fra den ærede Ministers Side have endt Sagen; men det har nu skullet være anderledes. Den ærede